ΕΤΟΣ II ΒΑΡΝΑ, 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1892.—ΠΕΜΠΤΗ ΑΡΙΘ. 150

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἐσωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . λέβα 15
Ἑξάμηνος . . . » 8
Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . φράγκα 20
Ἑξάμηνος . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται δι' διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ά. τμήματι Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Ἐν τῇ ά. σελίδι ὁ στίχος λ. [illegible]
Ἐν τῇ β. » » » 1
Ἐν τῇ γ. » » » 50
Ἐν τῇ δ. » » » 25

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ
ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ὁ συντάκτης τῆς ἐν Φιλιππουπόλει συναδέλφου «Μπαλκάνσκα Ζορά» κ. Ν Γεννάδιεφ γράφει μακρὸν ἀλλὰ γενναῖον ἄρθρον περὶ τοῦ ὁποίου τὰ δέοντα λέγονται ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τοῦ φύλλου τῆς σήμερον, ἀνάλυσιν δὲ παρέχομεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Οδησσοῦ».

Ο κ. Γενάδιεφ λέγει ὅτι ὁ νόμος περὶ ἐκπαιδεύσεως ἐξήγειρε κατ' αὐτοῦ καὶ τοὺς διδασκάλους ὧν ἀνέλαβε νὰ βελτιώσῃ τὴν θέσιν, καὶ τοὺς Ελληνας διὰ τοὺς ὁποίους ἐπλάσθη ἵνα ἐκπαιδεύσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς βίας, καὶ πάντα ἐν γένει ἄνθρωπον γνωρίζοντα νὰ σκέπτηται. Κρίνων δὲ ἐκ τοῦ ὅτι ὁ νόμος ρῦτος δὲν ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα ἀπὸ τοὺς Τούρκους τοῦ νὰ ἔχωσι τουρκικὰ σχολεῖα, συμπεραίνεται ὅτι οὗτος ἀφορᾷ μόνον τοὺς Ελληνας ὡς κάλιστα ἀποδεικνύει τοῦτο ἡ ἐσΧάτως ἀπολυθεῖσα ἐγκύκλιος τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου ἥτις δίδει εἰς τοὺς Ελληνας νὰ ἐννοήσωσι τὰς ἀγαθὰς καὶ φωτιστικὰς προθέσεις τοῦ ὑπουργείου τούτου καὶ νὰ στασιάσωσιν.

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Γεννάδιεφ ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου ἀνεξάρτητος οὖσα, ὡς λέγει, παντὸς σωβινισμοῦ, καθόσον ἀδυνατεῖ ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος νὰ σκέπτηται ἄλλως, εἶναι ὅτι δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς ὅστις ἐπιδιώκεται δι' αὐτῆς. Ο νομοθέτης δικαιολογούμενος λέγει! α) ὅτι οἱ Ελληνες μὴ γνωρίζοντες τὴν βουγ. γλῶσσαν ἀδυνατοῦσι νὰ καθέξωσι δημοσίας θέσεις. καὶ β) ὅτι ἡ λαλουμένη ὑπ' αὐτῶν γλῶσσα πολὺ ἀπέχει τῆς φιλολογικῆς ὥστε εὐκολώτερον οἱ Ελληνες θὰ ἐκμάθωσι τὴν βουγαρικὴν ἢ τὴν Ελληνικὴν γλῶσσαν Αλλ' οἱ Ελληνες «δὲν θέλουσι, λέγει ὁ κ, Γεννάδιεφ, νὰ διδάσκωνται βουλγαριστί, δὲν θέλουσι νὰ κατέχωσι θέσεις διὰ τί ἀναμιγνίεσθε εἰς τὰς ὑποθέσεις των; Τόσῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἂν αἰσθανθῶσι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδιώξωσι θέσεις θὰ ἐκμάθωσι τὴν βουλγαρικὴν ὡς καὶ πράττουσι τοῦτο. Τόσῳ μᾶλλον καθόσον καὶ πρὸ τοῦ νέου νόμου ἡ διδασκαλία τῆς βουλγ. γλώσσης ἐν τοῖς Ελλην, σχολείοις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ὅσῳ δ' ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα ὅτι ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ λαλουμένη Ελληνικὴ γλῶσσα ἀπέχει τῆς φιλολογικῆς, παρατηρεῖ ὁ κ. Γενάδιεφ α! ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλώσσσα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ κ. Ζίβκωφ περιέχει 150 ξένας λέξεις, β) ἡ ὁμιλουμένη τῶν Πομάκων γλῶσσα εἶναι βουλγαρικὴ καὶ ὅμως ἐπιτρέπεται αὐτοῖς, δικαίως ἄλλως τε, νὰ ἔχωσι τουρκικὰ σχολεῖα, καὶ γ) ἀφοῦ ἡ γλῶσσα τῶν Ελλήνων ὑπάρχει δύσκολος πρὸς ἐκμάθησιν πολὺ δυσκολωτέρα θὰ ἦτο ἡ τῶν τούρκων ἧς αὐτὸ τὸ ἀλφάβητον ὑπάρχει πρόσκομμα διὰ τῶν πολιτισμὸν καὶ ὅμως « δὲν βλέπομεν τὸ ἐν λόγῳ ὑπουργεῖον νὰ ἐκχέῃ τὰ φωτιστικὰ αἰσθήματα καὶ ἐπὶ τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ καὶ νὰ ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ ἐκπαιδεύηται ἐν τῇ βουλγαρικῇ γλώσσῃ «Εκαστος δικαιοῦται, λέγει νὰ λαλῇ καὶ διδάσκηται ἐν τῇ γλώσσῃ ἥτις τῷ ἀρέσκει. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἀγωνιζόμεθα ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιώματός μας νὰ ἐκπαιδευωνται τὰ τέκνα τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ μητρικῇ των γλώσσῃ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἀπαγορεύοντες λοιπὸν τοὺς ἄλλους ἀποδεικνύομεν ὅτι εἴμεθα ὀλιγότερον τῶν Τούρκων πεπολιτισμένοι, οἵτινες δὲν ἐπιβάλλουσι νὰ ἔχωμεν ἐν Μακεδονίᾳ τουρκικὰ σχολεῖα, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ βουλγαρικὰ δυνατὸν νὰ ἐνσπείρωσι χωριστικὰς τάσεις».

Οσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐν τέλει τῆς ἐγκυκλίου ὅτι οἱ δημοκοποῦντες δὲν θὰ μένωσιν ἀτιμώρητοι, παρακαλεῖ ὁ κ. Γενάδιεφ νὰ τῷ ὁρισθῇ ἡ ποινὴ διὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἵνα προμηθευθῇ τὸν ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν εἰς τὴν καπνὸς καθόσον ἀναγνωρίζει ὅτι προκαλεῖ τὸν κόσμον κατὰ τοῦ περὶ παιδείας νόμου, «ἀλλὰ μὴ νομίσητε, λέγει, ὅτι θὰ λησμονήσω νὰ ζητήσω νὰ καταδικασθῶσι, καὶ αὐστηρότατα μάλιστα. καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν κ. κ- ὑπουργῶν οἵτινες διεκήρυξαν ὅτι δὲν ἐπιδοκι μάζουσι τὸν νόμον, καθ' ὅσον ἡ διακήρυξις αὕτη δὲν εἶναι ἄλλο ἢ στασιαστικὴ ἔκκλησις. Οσον δ' ἀφορᾷ τὸν βουλευτὴν ἐκεῖνον ὅστις θὰ ἐζήτει τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου ἐν τῇ πλησιεστέρα συνόδῳ τῆς Βουλῆς, ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι θὰ τῷ ἐπιβάλῃ τὴν πρέπουσαν τιμωρίαν».

* * *

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ.

“Η ΠΛΟΒΔΙΦ„

Ὁ ἀγαθὸς συντάκτης τῆς ἐν Φιλιππουπόλει βουλγ. ἐφημερίδος «Πλόβδιφ» κ. Σεμερτζῆεφ, ὅστις ἱκανὴν ὕλην ἀρύεται ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς πολυθρυλήτου καταστάσης πλέον ἐγκυκλίου τοῦ κ. Ζίβκωφ, καὶ ἐκ τοῦ σχετικοῦ αὐτῇ περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς(;) καὶ τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν(!) ἀνελίσσει τὰ συζητούμενα ἐν τῷ τύπῳ ζητήματα, ἐνόμισε καθῆκον του νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν γραφέντων ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἀληθοῦς τήν τε καρδίαν καὶ τὸ φρόνημα βουλγάρου πατριώτου καὶ δημοφιλοῦς συναδέλφου κ. Ν. Γεννάδιεφ, δ' ἐπιχειρημάτων ἀνυποστάτων. Ιδοὺ ἡ ἀπάντησις τῆς ἀγαθῆς «Πλόβδιφ» εἰς τὸ πατριωτικώτατον ἄρθρον τοῦ κ. Γεννάδιεφ.

«Οταν τις ἀποκαλέσῃ τοὺς περὶ τὴν «Βαλκάνσκα Ζορὰ» τσιντσαρικῆς καταγωγῆς, δυσαρεστοῦνται ἀνατινασσόμενοι μέχρις ἐνάτου οὐρανοῦ! Σήμερον ὅμως ἡ διαγωγή των ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειαν ταύτην. Εν τῷ χθεσινῷ φύλλῳ ἡ «Μπαλκάνσκα Ζορὰ» χύνει κροκοδείλεια δάκρυα, διότι ὁ νέος περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμος ὑποχρεοῖ τοὺς Ελληνας νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα των βουλγαριστί. Ἐπὶ τούτῳ καὶ κατακρίνει τὴν κυβέρνησιν διότι καταδιώκει τοὺς Ελληνας καὶ ἐπιθυμει νὰ ἐκβουλγαρίσῃ αὐτούς». Δὲν ὑπάρχει (ἀναφωνεῖ ἐν τῇ ἀγανακτήσει της ἡ ἀγαθὴ «Πλόβδιφ») ἀτιμωτέρα ταύτης κατηγορία! Τὸ τοιοῦτον εἶναι αὐτόχρημα συκοφαντία! Οὐδέποτε θὰ ἐτόλμα κυβέρνησίς τις νὰ καταδιώξῃ μέρος τῶν ὑπηκόων της πρὸς ὄφελος ἄλλων, πολὺ δὲ περισσότερον ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἥτις ἑκατοντάκις ἤδη ἀπέδειξεν, ὅτι ἐξ ἴσου μεριμνᾷ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἁπάντων τῶν βουλγάρων πολιτῶν.

«Πόθεν γινώσκει ἡ «Μπαλκάνσκα Ζορὰ» ὅτι οἱ Ελλήνες δὲν θέλωσι νὰ ἐκπαιδεύωνται βουλγαρῖστι καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν εἶναι κατὰ τοῦ νόμου; Τοιοῦτον τι δὲν ὑπάρχει!!! Οἱ διδάσκαλοι αὐτῶν διωρίσθησαν ἤδη, καὶ τὰ τέκνα των ἤρξαντο ἐγγραφόμενα! Ἂν ὑπάρχῃ τις διψῶν προστίμου, ἂς μὴ ἀποσείλῃ τὰ τέκνα του, εὔκολον τὸ μέσον! Ἡμεῖς τοὐλάχιστον παρατηροῦμεν ὅτι ἄλλα αἰσθήματα κινοῦσι τὸν «Β. Ζορὰ» νὰ χύνῃ δάκρυα ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἀλλ' ὅ γέγονε. γέγονε.»

Σ. Ο. *Αραγε τὸ διὰ προστίμου ἐκπαιδεύεσθαι, ἀγαθὴ συνάδελφε, πηγάζει ἐκ τῆς ἰδέας τοῦ ὅτι οἱ Ελληνες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκπαιδεύωσι τὰ τέκνα των βουλγαριστί; ; ;*

ΕΛΛ. ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὁπόσην ὑψηλὴν ἔννοιαν δὲν περικλείουσιν αἱ δύο αὗται λέξεις, Εμπρακτος διδασκαλία ἀπὸ σκηνῆς εἰς ἑλληνίδα φωνὴν ἠθικοποιοῦσα τὸν ἄνθρωπον, καταπραΰνουσα τὰ κατακλύζοντα τὴν καρδίαν αὐτοῦ αἰσχρὰ πάθη, ἀναπτεροῦσα τὸ φρόνημα, ἐξωτερικεύουσα τὸ αἴσθημα, μορφοῦσα τὴν καρδίαν!

Τὸ θέατρον ἀνετράφη ἐν τῇ ποιητικῇ τῶν Ελλήνων γῇ, ὑπὸ τὸν γλαυκὸν αὐτῆς οὐρανόν, ἐγκυμονηθὲν ἐν τῇ εὐρεία φαντασία τῶν προπατόρων πρὸς τὸν ρωμαντισμὸν τότε ρεπούσῃ!

Τὸ θέατρον εἶναι γνήσιον προϊὸν τῆς Ελληνικῆς φαντασίας, ὡς μαρτυρεῖ ὁ εἰδικῶς περὶ αὐτοῦ ἀσχοληθεὶς Debay εἶναι ἑνὶ λόγῳ ἡ ἐκκλησία τῆς καρδίας! Ως ἐν τῇ Εκλησίᾳ μορφοῦται καὶ ἀναπτύσσεται τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα, οὕτω κεὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναζωπυροῦται σὺν τῷ ἐθνικῷ καὶ ἡ τάσις πρὸς τὴν ἀγαθοποϊαν κατασιγαζομένων τῶν ὁρμεμφύτων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ κακοποιεῖν διαθέσεων. Αλλως τε δι' ἡμᾶς τοὺς Εκληνας ἐκτὸς τῶν ἄνω σημασιῶν μετέχει καὶ τῆς ἑξῆς; Εν τῷ Ελληνικῷ θεάτρῳ ἀκούομεν τῆς γλώσσης εἰς τὴν ὁποίαν ὡμίλουν οἱ θεοὶ τοῦ Ολύμπου, οὓς ἔπλασεν ἡ εὐριφάνταστος φαντασία τῶν προγόνων μας, ἀκούομεν τὴν γλῶσσαν ἐκείνην ἣν ὡμίλουν οἱ πατέρες μας καὶ ἐκληροδότησαν εἰς ἡμᾶς ὡς τὴν μόνην κληρονομίαν, τὴν γλῶσσαν ἥτις διέδωκε τὰ φῶτα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν ἅτινα κατηύγασαν καὶ ἐφώτισαν τὸν κόσμον ὅλον, τὴν γλῶσσαν ἑνὶ λόγῳ τὴν μητρικήν μας, ἥτις ἐδόξασε τὴν Ελλάδα τόσον παρὰ τοῖς ξένοις ὅσον οὐδ' αὐτὴ ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνδραγαθημάτων τῶν τόσων ἡρωϊκῶν πράξεων αἵτινες ἐλάχιστα σημαίνουσι παραβαλλόμενοι πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ πνεύματος!

Τὰς σκιαγραφικὰς ταύτας περὶ θεάτρου γραμμὰς μᾶς ἐνέπνευσεν ἡ τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ μικρῷ τῆς δημαρχίας θεάτρῳ δοθεῖσα θεατρικὴ παράστασις, καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα Ελληνο-δραματικοῦ θιάσου «Θέσπις» διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ καλλίστου ἠθοποιοῦ κ. Ξ. Ησαΐου, ἐδιδάχθη συγκινητικώτατον οἰκογενειακὸν δράμμα «Σωσάνα Ιμβερτ» οὗ ἀνάλυσιν ἄλλως τε διδακτικωτάτην ἀδυνατοῦμεν νὰ δώσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ἐλλείψει χώρου. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι ὁ ὑπο τὸν κ. Ησαΐαν θίασος κέκτηται ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ἅτινα δύνανται νὰ καθιστῶσιν αὐτὸν εὐπαρρησίαστον παντὶ Ελληνικῷ ἐν τῷ ξένῃ κοινῷ καθόσον ὁ θίασος μακρὰν τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀγρίων ἢ προσποιητῶν φωνῶν, ἀκολουθεῖ τὴν φυσικότητα ἣν ἀρκούντως ἐπιτυγχάνει. Ιδιαιτέρας μνείας ἀξιοῦται ἡ τριὰς τῶν Λαλαούνη, ἐν τῇ τριῳδίᾳ ἡ «Λύγοῦλα τῶν χωρικῶν, ἥτις ὑπ' αὐτῆς ψαλεῖσα παρὰ τὰς παραφωνιας τῆς ὀρχήστρας ποικιλομένη ὑπὸ τῆς λιγηρᾶς καὶ τὴν καρδίαν συγκινούσης φωνῆς τῆς κ. Θαλείας Λαλαούνη, κατεγοήτευσε τὸ παρασταθὲν φιλόμουσον κοινόν, παταγωδῶς χειροκροτῆσαν τοὺς ἐρασιτέχνας καὶ δὶς ἀναζητῆσαν νὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη.

ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΤΗ 9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1892.

ΑΣ ΚΑΥΧΑΤΑΙ ΤΟ ΒΟΥΛΓ· ΕΘΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΓΕΝΝΑΔΙΕΦ!

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πολυκρότου καὶ σχοινοτενοῦς ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως κ. Ζίβκωφ ἡ μελέτη τοῦ σοβαροῦ καὶ φιλελευθέρου ἄρθρου τοῦ κ. Γεννάδιεφ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « διὰ τῆς βίας ἐκπαίδευσις», ἐν τῷ ὁποίῳ διὰ γραφῖδος εὐγενοῦς καὶ ὑψηλόφρονος διαμαρτύρεται πρὸς τιμὴν τοῦ βουλγ. ἔθνους κατὰ τοῦ νέου περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου καὶ τῆς ἐσχάτως ἀπολυθείσης ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, παρέχει τινὰ ἀνακούφισιν καὶ θάρρος. Ας καυχᾶται τὸ Βουλγαρικὸν Εθνος διὰ τὸν κ. Γεννάδιεφ καὶ ἄς ὑποδείξῃ τὸν ἀκαταμάχητον καὶ ἀμερόληπτον τοῦτον τοῦ δικαίου ἀγορητὴν τοῖς ξένοις, οἵτινες θὰ ἐπέκρινον ὡς δρακόντειον τὴν περὶ τῆς Ελλην. γλώσσης ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας! Ναί! εἴμεθα εὐγνώμονες καὶ αἰωνίως θὰ εὐγνωμονῶμεν ἐκείνοις, οἵτινες ἤγειρον ὑπὲρ ἡμῶν τὴν φωνὴν, ἔστω καὶ προσωρινῶς καὶ ἀτελεσφόρως, ὡς ὁ χρόνος ἐδίδαξεν!— Εν τῇ ἀνελίξει τοῦ ἀχάριτος τούτου ἐκπαιδευτικοῦ νόμου αἱ ἐν τῇ Β. Βουλῇ ἀγορεύσεις τοῦ Μεγαλόφρονος ἡμῶν Πρωθυπουργοῦ, τοῦ Ελληνος βουλευτοῦ Στενημάχου κ. Αντωνιάδου καὶ δύο τριῶν ἑτέρων βουλγάρων βουλευτῶν κατὰ τοῦ ψηφισθέντος ἐκπαιδ. νομοσχεδίου, αἱ ἐπίσημοι, ἐπανειλημμέναι καὶ κατηγορηματικαὶ ὑποσχέσεις καὶ καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἡμῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν Φιλιππόλει, θὰ μείνωσιν ἀνεξίτηλοι ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ βιούντων Ελλήνων, ὡς γλυκύπικρος ἀνάμνησις τῆς ποτὲ ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν γλώσσης ὑψωθείσης ἐν μέσῳ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν τῶν πολλῶν φιλοδικαίου καὶ εὐγενοῦς γνώμης, καθ' ὃν χρόνον βραδέως καὶ κατὰ μικρὸν ὑπεγράφετο ἡ καταδίκη τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ελλήνων.

Καὶ ὅμως μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ὀνείρου, τὸ ὁποῖον εὐέλπιδες καθ' ὕπαρ εἴδομεν, καθ' ὃ ἐδωρεῖτο ἡ αἰφνηδίως ἀπὸ τῶν τέκνων ἡμῶν ἀποσπωμένη προγονικὴ παρακαταθήκη καὶ ἀναφαίρετος ἡμῶν γλῶσσα, ὅτε δικαίως ὡς πικρὰ εἰρωνία καὶ χίμαιρρα πρέπει νὰ χαρακτηρισθῶσι αἱ δοθεῖσαι ὑποσχέσεις καὶ ἐλπίδες μετὰ τὰ τελευταῖα διαβήματα καὶ τὰς ἀποπείρας τῶν κατὰ τόπους ἀρχῶν, ὑψώθη πρὸς τιμὴν καὶ ἀπολογίαν τῶν ἀντιφρονρύντων καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐκβακχευτικῶν ἀλλαλαγμῶν καὶ τῆς σωβινιστικῆς μέθης τῶν πολλῶν, ὑψώθη λέγομεν ἠχηρὰ καὶ ἀμερόληπτος φωνή!

Ητο ἡ τοῦ πνευματώδους συντάκτου τῆς «Ζορᾶς» καὶ ἀληθοῦς Βουλγάρου πατριώτου ἐννοοῦντος κάλλιστα τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος ἡ τοῦ κ. Γεννάδιεφ συνηγοροῦντος ὑπερ τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ἑλλήνων καὶ Γαγκαούζιδων (κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ ἐγγράφου ἐξαγομένην φυλετικὴν διάκρισιν τῶν πιστοτάτων Βουλγάρων πολιτῶν Ελλήνων). Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς «Βαλκάνσκα ζορὰ» καθ' ἑαυτὰ ἀκαταμάχητα, συμπίπτοντα δὲ κάλλιστα πρὸς τὰ πλεῖστα ἄν οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς ὅσα ἀντιτάσσει ἡ «Οδησσὸς» κατὰ τῶν γραφομένων ὑπὸ τινων βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, μεγαλειτέραν περιβάλλονται σπουδαιότητα καὶ ἀξίαν ἅτε δὴ ἀπορρέοντα ἀπὸ γραφῖδος Βουλγάρου δημοσιογράφου παριστῶντος τοῖς ἀναγνώσταις αὐτου τὸ σχολικὸν ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ φιλοδίκαιον αὐτοῦ ὄψιν τὴν μὴ σκιαζομένην ὑπὸ τυφλοῦ φυλετικοῦ φανατισμοῦ, ὅστις ὑπῆρξε τὸ μόνον ἐλατήριον καὶ τὸ βούκεντρον πολλῶν βουλγ. ἐφημεριδογράφων ἐνθουσιωδῶς ὑπεραμυνομένων ἐν προφανεῖ ἀντιθέσει καὶ συγκρούσει μετὰ τῆς λογικῆς ταὶ τοῦ διεθνοῦς δικαίου ὑπὲρ τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τοῦ νέου περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμου.

Καὶ αἱ σύγχρονοι δὲ ἐξωτερικαὶ περιστάσεις περιποιοῦσιν εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἔτι μεγαλειτέραν σπουδαιότητα, διότι καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον ὁ βουλγαρικὸς λαὸς μετ' εὐλόγου προθυμίας καὶ ἐγωϊσμοῦ σπεύδει ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸ ἔργον τῶν γεωργικῶν αὐτοῦ χειρῶν, τὴν πρώτην ἐθνικὴν του ἔκθεσιν, τό πρῶτον τοῦτο καὶ εὔτολμον βῆμα καὶ δεῖγμα ἀνθρωπισμοῦ καὶ προαγωγῆς, ἤξιζε, μὰ τὴν ἀλήθειαν! τὸ φιλοδίκαιον καὶ ἀμερόληπτον ἄρθρον τοῦ κ. Γεννάδιεφ διότι σημαίνει ὅτι ὑπάρχουσι καὶ εὐγενῆ καὶ μεγαλόφρονα τέκνα τῆς Βουλγ. ἰδέας συγκρατοῦντα ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει καὶ ἰσορροπίᾳ τὸν πατριωτισμὸν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον καὶ τὴν εὐγένειαν ἀφ' ἑτέρου αἴσθημα.

Ω.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ταχυδρομικὸς φάκελλος τῆς «Οδησσοῦ» ὁ περιέχων τοὺς ἀριθμ. 148 καὶ 149 προωρισμένους δὲ διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ν. Βουλγαρίας ἀποσταλεὶς διὰ τοῦ νέου μικροῦ ἀτμοπλοίου «Αϊδὲ» (ἢ Bourgas) μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου ἀτμοπλοίου ὡς ἐκ τῆς καθάρσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστολῆς, περιεπλανήθη ἕνεκεν ἀπροσεξίας τοῦ πλοιάρχου μὴ παραδώσαντος αὐτὸν εἰς Πύργον κατὰ τὴν ἐκεῖ ἄφιξιν τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀγνοεῖται δὲ μέχρι τῆς ὥρας ἂν τὰ φύλλα ἐκεῖνα περιῆλθον εἰς χεῖρας τῶν συνδρομητῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Η. Α. Β. Υ. — Ο Ηγεμὼν ἡμῶν μετὰ τῆς Σεπτῆς Αὐτοῦ μητρὸς Κλημεντίνης δἰ ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας ἀφικόμενος εἰς Πύργον ἀνεπισήμως, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ νομάρχου τοῦ ἐπάρχου καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ σιδηροδρόμου πύργου—Υαμπόλεως κ. Τζανκῶφ. εὐθὺς κατηυθύνθησαν εἰς τὸν αὐτόθι μικρὸν καθολικὸν ναὸν καὶ ἀμέσως ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ ἀναμένοντος αὐστριακοῦ «Σουλτὰν» κατευθυνθέντες ἐνταῦθα.—Η ὑποδοχὴ ἐν Πύργῳ ἐγένετο ὅλως ἀνεπίσημος, ἡ δὲ Α. Β. Υ. ἔφερε πολιτικὴν στολὴν μετὰ στρατιωτικοῦ πίλου.

Δημοτικαὶ ἐκλογαὶ — Τὴν π. Κυριακὴν διεξήχθησαν ἐν Πύργῳ αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἐγκαίρως θὰ διαβιβάσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Οδησσοῦ» προεμηνύετο δὲ πάλη μεταξὺ τῶν μερίδων. Οἱ ἡμέτεροι δὲν εἰργάσθησαν δυστυχῶς συστηματικῶς ἐνῷ ἐπωφελούμενει τὴν διαίρεσιν τῶν ἄλλων θὰ ἐπετύγχανον. Ο ἀρχηγός τοῦ φιλελευθέρου κόμματος κ. Τζανκῶφ ἐξέδωκε πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ προκήριξιν περιέχουσαν τοὺς ἐκλεξίμους μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο ὁμογενεῖς ὁ κ. Δ, Χαραλάμπους καὶ ὁ κ. Κυριαζῆ Αθανάσωφ. Η ἀστυνομία ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα, κατὰ δὲ τὴν τοιχοκόλλησιν καὶ θὰ ἐμπόδιζε μελετωμένας διαδηλώσεις καί παρεκτροπάς.

Βαρόνος Κάλιτς — Ο ἐν Κων/πόλει πρέσβυς τῆς Αὐστροουγγαρίας βαρῶνος Κάλιτς διῆλθε διὰ Σοφίας μεταβαίνωνεἰς Βιένννη. Εχαιρετίσθη ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Σταμπούλωφ, Γρεκῶφ. Νάτσεβιτς καὶ τοῦ βαρώνου Μίσκι, ἐπιτετραμμένου τὰ τοῦ διπλωματικοῦ ἐν Αὐστρίᾳ πρακτορείου.

Κάθαρσις — Η τριήμερος κάθαρσις ἥτις ἐπεβλήθη εἰς τὰς ἐκ Δύσεως προελεύσεις τηρεῖται αὐστηρῶς. Μεταξὺ τῶν τελούντων τὴν κάθαρσιν προσώπων εὕρηται καὶ ὁ ταχυδρόμος της ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Αφιξις Ἡγεμόνος.—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Συλταν» ἀφίκετο ἡ Α. Β. Υψ. ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος Α! μετὰ τῆς σεπτῆς Αὐτοῦ μητρὸς Κλημεντίνης, ἀποβιβασθέντες εὐθὺ εἰς τὸ ἡγεμονικὸν μέγαρον. Απὸ τῆς ἀφίξεώς των αἱ Α. Β. Υψ. δὲν ἐπεσκέφθησαν εἰσέτι τὴν πόλιν.

Τὸ Σχολικὸν ζήτημα.—Αἱ ἐφορεῖαι πασῶν τῶν ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἡγεμονίας οὐδὲ τῆς ἡμετέρας ἐνταῦθα ἐξαιρουμένης, διὰ τῶν οἰκείων νομαρχῶν ἀπηύθυναν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἔγγραφον δἰ οὗ παρακαλοῦσι νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ νέος περὶ ἐκπαιδεύσεως νόμος, ἀλλὰ νὰ τηρηθῇ τὸ τέως καθεστός.

Εξαρχικὴ ἀποστολή.—Αφίκετο εἰς Φιλιππούπολιν ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Χαλκηδόνος κ. Ιωακεὶμ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Εκκλησίας ὅπως ἀσχοληθῇ εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὑπὸ τῶν βουλγάρων καταληφθέντος ἐν Στενημάχῳ σταυροπηγιακοῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου πηγῆς. Ἡ. Α. Σεβασμιότης καταλύει παρὰ τῷ διαπρεπεῖ ἰατρῷ καὶ βουλευτῇ Στενημάχου κ. Σ. Αντωνιάδῃ.

Νομαρχιακὸν συμβούλιον. — Απὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τό νομαρχ. συμβούλιον Φιλιππουπόλεως. Εν τινι συνεδρίᾳ ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτητα στενοῦ σιδηροδρόμου μέλλοντος νὰ συνδέσῃ τὴν Φ/πολιν μετὰ τοῦ Στενημάχου.

Η Ανωτέρα σχολή.—Εν τῇ ἐν Σοφίᾳ ἀνωτέρᾳ σχολῇ προσετέθη ἐφέτος καὶ κλάδος ἰδιαίτερος τοῦ δικαίου τοῦ ὁποίου ὁ κύκλος τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων ὁρίζεται ἐπὶ τριετείαν. Μα-

---

(6) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (6)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

(Συνέχεια).

Β.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Λουδοβίκου, ἡ κόμησσα κατέστη σύνους καὶ μελαγχολικὴ συχνάκις δὲ ἐπανελάμβανε καθ' ἑαυτήν :

— Αν ποτε παραβῇ τὰ καθήκοντα τῆς τιμῆς τότε . . . θὰ ἀποθάνω !

Ἐνῷ δὲ τοιαῦτα ἐσκέπτετο ἡ κόμησσα, ἐξ ἄλλου ὁ Ερνέστος τοῦ ὁποίου ἡ καρδία ἂν δὲν διεφλέγετο ἀπὸ τὸ ὀξὺ καὶ θυελλῶδες ἐκεῖνο αἴσθημα τὸ καλούμενον ἔρωτα ἦν ὅμως πλήρης αἰθρίας καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης πρὸς τὴν γυναῖκα ἥτις τὸν ἐξελέξατο μεταξὺ ὅλων καὶ τὴν ὁποίαν ἀνέλαβε νὰ προστατεύσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπλησίασε καὶ ἐναπέθηκε φίλημα ἐπὶ τῆς χειρός τῆς Δόνας Ροζαλίας.

Αὕτη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐφάνη ὡς θυμωθεῖσα, ἀλλὰ τὸ καταπλημηροῦν τὴν καρδίαν αὐτῆς σφοδρὸν ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς της Ερνέστου αἴσθημα ὅπερ ἀγνὸς ἔρως καλεῖται κατέστειλε τὴν αἰσθηματικὴν ὀργὴν της διὰ τοῦ μειδιάματος καὶ τῶν δακρύων τῆς χαρᾶς ἅτινα ἔσπευσε νὰ κρύψῃ ἐπὶ τοῦ στήθους τῆς κομήσσης.

Η κόμησσα ἐναγκαλιζομένη αὐτὴν προσέθηκεν :

— Πόσον εὐτυχὴς λογίζομαι τέκνα μου διὰ τὸν ἔρωτά σας ! Αλλ' ὁ Λουδοβῖκος . . . ὁ Λουδοβῖκος . . . ὄχι ! δὲν ἔχει καρδίαν . . . . Αλλὰ τέκνα μου πρέπει νὰ σπεύσωμεν. Τὸ πάθημά σου Ερνέστε ἡ στάσις τοῦ ἀδελφοῦ σου, οἱ μεταβεβλημένοι τρόποι του, ταῦτα πάντα μὲ ἐμβάλλουσιν εἰς ἀνησυχίας. Προαισθάνομαι ὅτι ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουσι δἰ ἡμᾶς κακαὶ ἡμέραι. Αὔριον λοιπὸν πρέπει νὰ νυμφευθῆτε. Διότι ἀργότερον τὶς οἶδε ὁποῖα ἐμπόδια θὰ ἀπαντήσῃ ἡ ἕνωσίς σας !

— Αὔριον! ἀνεφώνησεν ἡ Ροζαλία ὡσανεὶ ἐκπλαγεῖσα.

— Αὔριον ! ἀνέκραξεν ὁ Ερνέστος ἐκτὸς ἑαυτοῦ.

— Αὔριον ἴσως θὰ εἶναι ἀργὰ ἐφώνησεν ὁ πνευματικὸς τῆς κομήσσης εἰσερχόμενος, γέρων σεβάσμιος μὲ πολιὰν τὴν κεφαλήν. Δὲν ἠξεύρεις κόρη μου, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλῃ τις τὰς ἐργασίας του διὰ τὴν αὔριον. ἀφοῦ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὰς σήμερον! Ποῖος γνωρίζει τὶ μᾶς ἑτοιμάζει ἡ αὔριον ποῖος ἄλλος ἐκτὸς τοῦ θεοῦ εἶναι κύριος τῶν καιρῶν καὶ χρόνων ;

— Ω ! ὁ πατὴρ Βικέντιος ἐφώνησαν ὅλοι ὁμοῦ καὶ ἔκλιναν τὴν κεφαλὴν δεχθέντες τὴν εὐλογίαν του.

Εἰς καλὴν ὥραν ἐφθάσατε πάτερ προσέθηκεν ἡ κόμησσα ἀσπαζομένη τὴν δεξιάν του.

— Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογήσῃ τοὺς ἀγαθοὺς σκοποὺς σας εἶπεν ὁ ἱερεύς.

Μετὰ τινων λοιπὸν λεπτῶν συνδιάλεξιν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῆς μονῆς ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τῆς Παναγίας θηται γενήσονται δεκτοὶ οἱ τελειόφοιτοι γυμνασίου, οἱ ἀπόφοιτοι τῆς τετάρτης τάξεως κατόπιν τριῶν τοὐλάχιστον ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς δικασταί, εἰσαγγελεῖς βοηθοὶ αὐτῶν, οἱ ἔχοντες ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα τοῦ ἐξασκεῖν τὸν δικηγόρον, οἱ ἀπόφοιτοι τῆς τρίτης τάξεως μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν, ὡς δικασταί, εἰσαγγλεῖς βοηθοὶ αὐτῶν κ.τ.λ. ὡς καὶ οἱ ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν ἐξασκοῦντες ἀνεγνωρισμένως τὸ δικηγορεῖν, καὶ τέλος οἱ ἀπόφοιτοι πέμπτης τάξεως χρηματίσαντες ἄνω τῶν 5 ἐτῶν εἰς κυβερνητικὴν ὑπηρεσίαν.

Τὰ τηλέφωνα εἰς ἐνέργειαν.—Μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσιν ἐν Σοφίᾳ 39 τηλεφωνικοὶ σταθμοὶ ἐν ἐνεργείᾳ λειτουργοῦντες ἐπὶ τόπου καὶ εἷς συνδέων τὴν Σοφίαν μετὰ τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἱδρύθησαν ἐν Φιλιππουπόλει τὸ πρῶτον τηλεφωνικαὶ γραμμαὶ μετὰ συρμάτων ἐκτάσεως 55 χιλιαμέτρων καὶ 19 σταθμῶν μεθ' ἑνὸς κεντρικοῦ συνδέοντος καὶ τὴν Φιλιππούπολιν, μετὰ τῆς Σοφίας.

Επὶ τῆς ἐκθέσεως. — Διαταγῇ τοῦ δημαρχείου πάντες οἱ ἀποστείλαντες ἐκθέματα εἰς Φιλιππούπολιν εἰδοποιοῦνται νὰ ζητήσωσιν μαρτυρικὸν παρὰ τοῦ δημαρχείου γνωρίζοντος τὴν ποσότητα τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου των, πρὸς δὲ καὶ ἐπιβεβαιοῦντος ὅτι αὐτοὶ εἶναι οἱ μόνοι ἰδιοκτῆται. Οἱ μὴ ἐφοδιαζόμενοι διὰ τοιούτου ἐγγράφου χάνουσι πᾶν τυχὸν βραβεῖον.

— Τὴν 3 τρ. ἀνεχώρησε διὰ τὴν ἔκθεσιν καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία ἐξ 600 ἀτόμων Ρουστσουκίου, ἐστολισμένη διὰ διατοῦ κριτικῶν σημείων καὶ πλουσίως διακεκοσμημένης σημαίας. Κατὰ τὴν ἐκ τοῦ σταθμοῦ προπομπὴν τῆς συνοδείας ἐπαιάνιζον αἱ ἐθνικαὶ κάϊδαι καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσική. Τὴν ἀντιπροσωπείαν ἐσυνώδευσαν 50 χωρικοὶ νεάνιδες καὶ νύμφαι, ἅπασαι ὡραιότατα ἐστολισμέναι.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Βαλκανικοῦ Πρακτορείου)

Βιέννη. 6 σεπτεμβρίου.— Εν Ποδγκορίτσα παρὰ τὴν Κρακωβίαν 4 θάνατοι ὕποπτοι ἐξ ἀσιατικῆς χολέρας. Ο καθηγητὴς Weiscyselbaum ἀπέρχεται σήμερον ἐν Ποδγκόριτσα ἵν ἐνεργήσῃ ἐξέτασιν βακτηριδιολογικήν. Εν Ποδγκόρζε, Κρακωβία καὶ τοῖς πέριξ ἐλήφθησαν μεγάλαι προφυλάξεις.

Στετῖνον.—Σήμερον ἓν χολερικὸν κροῦσμα ἀλλ' οὐδεὶς θάνατος.

Βιέννη 7.—Η ἐμφάνησις τῆς χολέρας ἐν Ποδγκόρζε ἂν καὶ μὴδόλως βεβαία, ἐν τούτοις λέγεται ὅτι ὁ διοικητὴς Γαλλικίας καὶ ὁ πρόεδρος τῶν χωρῶν τῆς Σιλεσίας ἐπεφορτίσθησαν τηλεγραφικῶς νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα ἐξυγιαντικὰ μέτρα διὰ τὴν ὕποπτον συνοικίαν ἐν Ποδκγόρζε, τὸν μετοικισμὸν ἐνδεχομένων κατοίκων οἰκιῶν προσβληθεισῶν ὑ τῆς ἐπιδημίας, ὅλας τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις καὶ τὰς αὐστηροτέρας ἰατρικὰς ἐπισκέψεις ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν τῶν σιδηροδρόμων τῶν μεταξὺ Ποδγκόρζε—Κρακωβίας. Χθὲς καὶ προχθὲς δύο ἀσθενεῖς ὕποπτοι ἐκ χολέρας ἐν Ποδγκόριτσα μετεφέρθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Παρίσιοι.—Ο Καρνὼ τὴν ιοην τὸ ἑσπέρας ἔφθασεν εἰς Φονταινεβλώ. Εν Παρισίοις καὶ τοῖς περιχώρας 50 κρούσματα καὶ 13 θάνατοι, ἐν Χάβρῃ 6 3.

Αμβοῦργον.—Ο Αὐτοκράτωρ ἀφικόμενος τὴν πρωΐαν ἐγένετο δεκτὸς ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τῆς Αὐτοκρατείρας Φριδερίκου' τῶν πριγκηπισσῶν Βικτωρίας καὶ Μαργαρίτας καὶ τοῦ πρίγκηπος τῆς Εσσης Φριδερίκου.

Βερολῖνον.—Κατὰ τὰς ἐφημερίδας χθὲς δύο ἄτομα ἐλθόντα ἐξ Αμβούργου προσβεβληθησαν ἐκ χολέρας ἀσιατικῆς μετεφέρθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Αμβοῦργον.—Χθὲς 286 κρούσματα καὶ 127 θάνατος Κατάστασις ἐβελτιώθη ἐπαισθητῶς. Επιδημία εἰς ὕφεσιν.

Βιέννη 8.—Χθὲς εὑρέθησαν ἐν τῷ νοσοκομείῳ Λαζὰρ ἐν Κρακωβίᾳ 4 ἀσθενεῖς ἐκ χολέρας. Ἀπὸ τῆς χθὲς μέχρι σήμερον 3 νέα κρούσματα ὕποπτα. Τὸ νοσοκομεῖον διὰ τοὺς χολεριῶντας ἤνοιξε σήμερον.

Ἀθῆναι.—Βεβαιοῦται ὅτι ἡ κυβέρνησις διαπραγματεύεται ἐπὶ βάσεων νέον δάνειον ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐξ $1\frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίου στερλινῶν προωρισισμένον διὰ τὴν ἐξώνησιν τοῦ κυμαινομένου χρέως τῶν προσωρινῶν δανείων.

Αμβοῦγον.—Τὸ χολερικὸν δέλτιον τῆς χθές ἀναφέρει 241 κρούσματα καὶ 115 θανάτους. Τὰ ὁλικὰ κρούσματα μέχρι τῆς 17-9 ἀνέρχονται εἰς 15663 καὶ θάνατοι 6764.

Βιέννη,—Τὸ ἀνώτατον ὑγειονομικὸν συμβούλιον, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι παρὰ τοὺς εὐνοϊκοὺς ὑγειονομικοὺς ὅρους ἐν Βιέννῃ τίποτε δὲν θ' ἀμεληθῇ πρὸς καταπολέμησιν ἐνεργητικῶς τῆς χολέρας.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΗΣ ΒΟΓΛΓ. ΓΛΩΣΣΗΣ

ὑπὸ
Π. ΦΙΛΥΡΙΔΟΥ
ἐκδίδοντος
Γ. ΓΟΡΓΙΟΥ

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν ταῖς ἀστικαῖς καὶ ἀνωτέραις Ἑλλην. Σχολαῖς σπουδαζόντων τὴν βουλγαρικὴν ἑλληνοπαίδων.

(συνέχεια)

Αἱ βουλγαρικαὶ γραμματικαί, ὡς γνωστόν, τὸν σχηματισμὸν τῆς γεν. καὶ δοτ. ὁρίζουσιν ἁπλούστατα διὰ προτάξεως τῆς προθέσεως (прѣдлогъ) κεχωρισμένης τοῦ ὀνόματος καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ προθέματος (прѣдставка), ὅπερ προτάσσεται μὲν τῶν ὀνομάτων καὶ ἰδία τῶν ρημάτων, ἀλλὰ πάντοτε συνημμένως καὶ οὕτω σχηματίζονται τὰ ἐμπρόθετα (прѣдложни) καλούμενα ῥήματα.

Κατ' ἀπαίτησιν ὅθεν τοῦ ἀνωτέρω κανόνος, ὁ μαθητὴς ὡς ἑξῆς πρέπει νὰ κλίνῃ τὰ ὀνόματα:

Ὀνομ. человѣкъ, край, κτλ.
Γ. καὶ Δ. человѣкъ на, край на, κτλ.

Παρακατιών, ἡ μὲν § 40 λέγει τὰ ἑξῆς:

«Εἰς **ове** ἔχουσι τὴν ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν (καὶ μήπως τὰς λοιπὰς πτώσεις εἰς **иве** ἢ **аве** ἔχουν;) τοῦ πληθυντικοῦ τὰ μονοσύλλαβα (ὅλα;), ὁπόταν λόγος γίνεται περὶ πολλῶν τοῦ αὐτοῦ γένους ἀντικειμένων χωρὶς νὰ προσδιορίζηται, ἡ ποσότης αὐτῶν ἀκριβῶς ὡς купихъ си нови дрѣхи (??!) ἠγόρασα καινουργῆ ἐνδύματα, κτλ».

Ἡ δὲ § 41. «Αν ὅμως εἰς τὰς ὀνομ. καὶ αἰτ. τοῦ πληθ. ἀριθ. παρατίθηται (ποῦ, πρὸ ἢ μετὰ;) ἀπόλυτον ἀριθμητικὸν ὄνομα προσδιορίζον τὴν ποσότητα τῶν ἀντικειμένων, τότε αὐτὰ προσλαμβανουσιν ἀντὶ τῆς **ове** τὴν κατάληξιν **а** ὡς купихъ си три стола ἠγόρασα τρία καθίσματα». Εξαιροῦνται τοῦ κανόνος τούτου τὰ ἑξῆς снопъ δέμα снопи, листъ φύλλον листи, зѫбъ ὀδοὺς зѫби, скърбь λύπη скърби. Αλλοίμονον, ὡσὰν καὶ αἱ λύπαι νὰ εἶνε συγκεκριμένα καὶ αἰσθητὰ ἀντικείμενα ἐπιδεχόμενα ὁρισμὸν ποσότητος καὶ ἀριθμοῦ(?!), вълкъ λύκος вълци κτλ».

Εδῶ δα ἐφαρμόζεται κατὰ γράμμα ἡ ρωμαΐκη (ἵνα μὴ εἴπω Ελληνικὴ) παροιμία: «Απ' τὴν πόλι ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλλα». Ωστε καὶ τὸ ἁπλούστατον θηλυκοῦ γένους οὐσιαστικὸν дрѣха πληθ. дрѣхи, κατὰ τὸν νέον βούλγαριστήν, πρέπει νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν αὐτοῦ, διότι δὲν ἐφρόντισεν ἐγκαίρως πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συγγραφέως νὰ γίνῃ μονοσύλλαβον ἀρσ. γένους καὶ λήγῃ εἰς τὸν πληθ. εἰς **ове**, διὰ νὰ δύναται κατόπιν ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ ὀνόματος, νὰ κάμνῃ εἰς τὸν πληθ. дрѣха (?) Πρέπει δηλ. τό:

Ηγόρασα δύο ἢ τρία καινουργῆ ἐνδύματα, νὰ λέγωμεν βουλγαριστὶ οὕτως:

Купихъ си два или три нови дрѣха. **Два** δὲ πρέπει νὰ λέγωμεν καὶ ὄχι двѣ, διότι ὁ συγγραφεὺς τὸ **дреха** τὸ θέλει καὶ καλὰ μονοσύλλαβον.

(ἕπεται συνέχεια).

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον ἐτίθετο ὑπὸ τὰ πιεστήρια πυρκαϊὰ ἐκραγεῖσα ἄδηλόν πως, ἐν τῷ στρατῶνι τῆς πόλεως ἡμῶν ἀποτέφρωσε τὴν δεξιὰν πτέρυγα αὐτοῦ τοῦ παμφάγου στοιχείου ἐξακολουθοῦντος ἄχρις ὥρας τὸ καταστρεπτικὸν αὐτοῦ ἔργον. Η ἀνεπάρκεια τῶν πυροσβεστικῶν μέσων ἐγένετο καὶ πάλιν ἐπαισθητή. Ας λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα οἱ ἁρμόδιοι.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αγγέλλεται πρὸς γνῶσιν τῶν ἐν Πύργῳ, Αγχιάλῳ Σωζουπόλει, Μεσημβρίᾳ καὶ τοῖς πέριξ πελατῶν τοῦ διεθνοῦς τυπογραφείου τοῦ κ. Χ. Α Λαμπρίδου ὅτι ὁ μόνος πράκτωρ πρὸς ὃν διὰ πᾶσαν αἴτησιν δέον νὰ ἀπευθύνωνται οὗτοι ἐν Πύργῳ εἶναι ὁ γνωστὸς ἐκεῖ κοσμηματοπώλης κ. Χρῆστος Ιωσηφίδης.

κόρη λευχειμονοῦσα, ἔχουσα ὄψιν ἀγγέλου καὶ ἐξωγραφημένην ἐπ' αὐτῆς τὴν ἁγνότητα τῶν τρυφερῶν τῆς καρδίας της αἰσθημάτων, συνεμερίζετο τὴν τύχην τοῦ παραπλεύρως αὐτῇ νέου διὰ τῶν εὐλογιῶν τοῦ πατρὸς Βικεντίου.

Ετελεῖτο τὸ μυστήριον τοῦ γάμου τοῦ ζεύγους Ερνέστου καὶ Ροζαλίας. Μόνη μάρτυς τοῦ γάμου ἐκτὸς τοῦ ἱερέως ἦν ἡ ἀγαθὴ κόμησσα, ἀλλ' ὠχρὰ τεταραγμένη τόσον ὥστε μόλις ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῆς θαλαμηπόλου της.

. . . .

. . . .

Μετά τινας ἡμέρας ὁ Ερνέστος, ἡ Ροζαλία καὶ ἡ κόμησσα ἐγκατέλειψαν τὴν μονήν, φέροντες δὲ ὁδοιπορικὴν στολὴν ἐπέβησαν ἁμάξης καὶ ἀπῆλθον μακρὰν εἴς τινα τῶν ἐπαύλεών των ἐν ᾗ ἐγκατῴκισαν ἑαυτούς. Ὁ Ερνέστος τὴν μὲν ἡμέραν διῆγε πάντοτε πλησίον αὐτῶν, πολλὰς ὅμως νύκτας διενυκτέρευεν ἀλλαχοῦ ὡς θέλομεν ἴδει περαιτέρω.

Γ.

Ο Λουδοβῖκος ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μονῆς ἄγαν συγκεκινημένος ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ἧς ἔτυχεν παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ του. Τὰ περιφρονητικὰ βλέμματα τῆς Ροζαλίας ἰδίᾳ τῷ ἀνῆψαν τοσοῦτον τὸ πρὸς αὐτὴν μῖσος του, ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὴν ὀργὴν του. Ἀνήσυχος καὶ σύννους διέσχιζε τὴν ὁδὸν διαλογιζόμενος πῶς νὰ κορέσῃ τὸ πάθος του, τὸ ὁποῖον ἐξῆπτεν ἔτι, ὁ πρὸς τὴν Ροζαλίαν ἔρως του, ἔρως ἡδονικός, ἔρως προερχόμενος ἐκ κακῶν ἐνστίκτων.

Εν ᾧ δὲ τοιαῦτα διελογίζετο ἔφθασεν εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Δόγη διασχίζων τὸν ὅμιλον τῶν κολάκων τοῦ παλατίου τοῦ δουκός, οἵτινες εἰσήχθησαν εἰς αὐτὸ ἵνα διὰ τῶν χαμερπῶν αὐτῶν ἐκφράσεων καταθέλγωσι τὸν Δόγην εὐαρεστούμενον εἰς τὰ τοιαῦτα.

Εἴς τινα τῶν διαδρόμων τοῦ παλατίου συνηντήθη μετὰ τοῦ κόμητος Ασκανίου ὅστις διὰ τῶν εὐτελῶν κολακειῶν του κατώρθωσε νὰ κερδίσῃ τὴν εὔνοιαν τοῦ Δόγη ὁ ὁποῖος ἀνέδειξεν αὐτὸν πρῶτον τοῦ παλατίου του.

Ο Ασκάνιος ἀνῆκεν εἰς εὐτελῆ οἰκογένειαν, τὸν τίτλον δὲ τοῦ κόμητος προσέλαβεν βραδύτερον ὡς ἐκ τῆς εὐνοίας ἣν ἔχαιρε παρὰ τῷ Δόγῃ. Ην ἀπόλυτος Κύριος ἐν τῷ παλατίῳ ἀλλὰ τῷ ἔλειπεν ἡ ὑποστήριξις εὐγενοῦς τινος εὐπατρίδου δι' οὗ νὰ κατορθώσῃ νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην του μετά τινος κομήσσης ἵνα ἐμπνέῃ τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ τὸν τρόμον εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν ἐχθρῶν του οἵτινες ἰσχυροὶ ὄντες καὶ τὴν εὐτελῆ καταγωγὴν του γνωρίζοντες μικρὰν ἀπέδιδον εἰς τὸ ἄτομόν του σημασίαν,

(ἀκολουθεῖ).

ΝΕΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΙΕΟΝ

„ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΣ“

(ΠΛΟΒΔΙΦ)

ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΟΔΟΣ «ΣΟΛΟΥΝΣΚΑ» ΜΠΑΛΟΥΚ-ΠΑΖΑΡ, ΑΡΙΘ. 461

ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ

ὑπὸ

Ν. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΥ Φ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ — ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ — ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ.

Διάφορα Εὐρωπαϊκὰ ποτὰ
καὶ γνήσιοι παλαιοὶ
καὶ
νέοι οἶνοι

Εὐρωπαϊκὸς τυρός.—Ὅλα τὰ εἴδη τῶν διὰ τῶν χοιρείων κρεάτων παρασκευαζομένων ἐδεσμάτων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΝΕΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

Ι. Μ. ΔΑΣΚΑΛΩΦ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ «ΠΡΕΣΛΑΒΣΚΑ»

ΚΑΤΩΘΙ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ (Hôtel de Russie.)

Πρώτην ἤδη φορὰν ἱδρύεται ἐνταῦθα Κουρεῖον διακρινόμενον ἐπὶ πλουσίῳ καὶ εὐρωπαϊκῷ πλούτῳ καὶ φιλοκάλῳ διακοσμήσει φημισθὲν ἔντε Κωνσταντινουπόλει καὶ Βουκουρεστίῳ καθόσον ὁ κ. Ι. Μ. Δασκαλὼφ συνεργάσθη μετὰ τοῦ ἀνακτορικοῦ κουρέως κ. Γ. Προδανώφ, ἀνταμειφθέντος ὑπὸ διαφόρων αὐλῶν διὰ μεταλλίων.

Ἐπὶ πλέον κέκτηται μηχανὴν τῆς ὁποίας στεροῦνται τὰ ἐνταῦθα Κουρεῖα, πρὸς παντελῆ ἐξάλειψιν τῆς πιτυρίδος.

ΑΡΙΣΤΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΝ, ΣΑΠΩΝΩΝ, ΠΟΥΔΡΑΣ ΜΥΡΕΛΑΙΟΥ ΚΤΛ.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

Δέχεται συνδρομητὰς μὲ τὰς αὐτὰς τῶν ἄλλων
10—36 Κουρείων τιμάς. 10—36

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 9 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγὴ (**agio**) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3. Ἀγορὰ » » » 3.50	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . 100 . .	252	—	260	—	254	45
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	75	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιορ. . . . . . 100 . .	210	—	211	75	210	53
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100 . .			100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100 . .	123	—	124	30	123	80
» φρ. χρυσᾶ . . . . 100 . .	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ἐλβετ. φράγκα χρυσᾶ . . . 100 . .	99	80	100	35	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. . . . . . 1 . .	25	16	25	24	25	22
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	45	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . . 1 . .	22	70	22	95	—	—
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100 . .	—	—	100	30	—	—
Σερβίας, Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ . . 100 . .	—	—	100	30	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἐλβετίας	99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.50						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον. Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ε. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ & Ι. ΚΟΚΚΙΝΟΥ

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

Ὁδὸς „Φερδινάνδοβα“.

(20—36) (20—36)

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦτο πλουτισθὲν διὰ μηχανῆς τελευταίου συστήματος, ἐπίπλων καὶ καλλίστου ὑλικοῦ διακρίνεται ἐπὶ εὐθηνίᾳ, ἀκριβείᾳ καὶ ἀνεπιτηδεύτῳ φωτογραφήσει.

Μεγέθη ἀπὸ Βιζὶτ μέχρι φυσικοῦ

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΝ ΜΕΓΕΘΟΣ

ΝΑΤΣΙΟΝΑΛΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ σεβαστοῦ κοινοῦ ὅτι, ἐπειδὴ ὁ κ. Ἰβὰν Καρλόβσκης ἔπαυσεν ὢν τοῦ λοιποῦ πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν διωρίσαμεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν κ. Νεσὶμ Μπ. Μπαρούχ, ὅστις θὰ ἐκδίδῃ ἀσφαλιστικὰ συναλλάγματα καὶ θὰ εἰσπράττῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν.

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠ' ΕΝΟΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἡ τέως εἰς τὸν κ. Ι. Καρλόβσκη ἀνήκουσα οἰκία, συγκειμένη: ἐν μὲν τῇ κάτω ὀροφῇ ἐκ τριῶν δωματίων, 1 μαγειρίου, 1 πλυντηρίου καὶ ἑνὸς οἰκήματος μετὰ ἀποθήκης, ἥτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς γραφεῖον.—Ἐν δὲ τῇ ἄνω—ἐξ 6 δωματίων. Κεῖται ἐν Βάρνῃ, ὁδὸς «Μπιάλα», ἀριθ. 106 ἐπὶ ὡραιοτάτης τοποθεσίας παρὰ τὴν παραλίαν.

Περὶ πληροφοριῶν ἀποταθήτωσαν οἱ ἀγορασταὶ πρὸς τὸν κ. Νεσὶμ Μπ. Μπαρούχ, πράκτορα τῆς «Νατσιονάλας» ἐν Βάρνῃ, τοὺς κ. κ. Πανιτσέρσκην καὶ Ράγκωφ, δικηγόρους ἐν Βάρνῃ, τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς »Νατσιονάλας» ἐν Σοφίᾳ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας «Νατσιονάλα» ἐν Βουκουρεστίῳ.

NATIONALA

Société gènèral d'assuranse à Bucarest.

Nous portons á la connaissance da l'honorable public que, M-r J. Karlofsky ayant cessé fonctionner comme agent de notre société à Varna, nous l'avons remplacé par M-r Nicime B. Barouch qui sera chargé d'émettre les polices d'assurance etrecevoir les encaissements.

La Direction Générale.

A vendre et à louer:

La maison qui appartenait à M-r J. Carlofsky, laquelle contient dans le rez de chaussée trois chambres, une cuisine, une blanchisserie et un local avec un magasin, qui pourrait servir de bureau; le premier étage contient six chambres. La susdite maison est situeé à Varna, rue «Bela» No- 106 sur le plus bel emplacement des côtes de mer.

Adressez pour les informations à M-r Neeime B. Barouch. agent de la «Nationala» à Varna. Monssieurs Panidjersky et Rancoff avocats à Varna, à l'Administration Générale de la «Nationala» à Sophia et à la Direction Générale de la Société d'assurance «Nationala» à Bucarest.

(10—24)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙΣ ΟΤΙ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΙΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΟΙΛΟΝ

Διεθνὲς Τυπογραφεῖον Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ. — Βάρνα.